

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbnj statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Npoj mócnj
Lubosc ma;
Bóh pak swěrnj
Prez spar měrnj
Čerstwosc da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědny dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

↳ Serbske njedželske lopjeno. ↵

Wudama ho kóždu hobotu w Esmerlerjez knihicizšcžećni w Budyšinju a je tam sa šchwórtlětnu pschedpłatu 40 pj. dostacj

Na tšjoch kralow.

Jeř. 60, 1 6.

Spjedžeń Aħristuřoweho šjewjenja dženzka řwjećizimj. Na nim ho w zyrkwy h a w domach rad hodowne řchomj jako řahwěćzeja. Pořledni řwjećizimj ho wone w řwojej řelerej pšyche a se řwojini wohenjowj řwjećizimjami potařuja. Dženřa chzedřa řo řiřeće řař řwěćizimj pšchetoz řwjedžeń tšjoch kralow je hodownicřka póhanow. Dženřa ma řo póhanam wobradžecj a ř wjele miřionřkimi řporami a řwěrnymi modlitwami hodowne blido řim řweř. Kóžde lěto je džeń tšjoch kralow našch wulki miřionřki řwjedžeń.

Wj w řrbřim kraju teř druge miřionřke řwjedžeńje řnajemy. Tu a tam řwjećizimj wone wone řwjećzeja. Wóřadni řo na řwjedžeń řweřela. Zyrkej řo ř wěnzami a pletwami pšychi. Č radoseřu řo hořeřo ř blisřa a ř daloka witaja. Žadyn drugi řwjedžeń Čserbam tař wařny a luby njeje, kař miřionřki řwje- džeń. Sa řwjate miřionřstwo řu wutrobj řahorjene. Bohate řu tehodla wopory. Wj řntj w Čserbach do wójnj miřionřke řwje- dženje řwjećizimj, pšychi řotřehřj je řo druřdy nimale třřaz řřiw- now nařberařo.

Dženřa pař je miřionřki řwjedžeń niř jenoř řa jenu wóřadu, ale řa zřly řařřki kraj. Šdžeř jena ewangelsřka zyrkej w našřim wóřznym kraju řteji, ma řo dženzka wo řwjatym miřionřstwje pře- domacj, wo jeha čžeřřim džěle, ale teř bohathym Bořim řohnowa- njju. Nařch luby miřionřki pořoř je pšches 50 lěť dolřo řa póhan- řke miřionřstwo wutrobj řřel. Dženřa ma kóždy přeđar řahorjenj pořoř řa nje hřeř. Jenoř kóždy přeđar? Njeje dħa řwjate miřion- řstwo džělo řa nař wřchěř? Sa nařch wóřznj kraj něřř we wójnje

wřchitřj džěłaja, domach a wonřach, stari a mřođzi, muřojo a řony. We wulkej wójnje Bořeho kraleřtwa ř póhanřkej čže- noreřu dħrbi teř kóždy do džěła, a to ř luboseřu a se řahorjenjom.

Budř džěłacžeř řwjateho miřionřtwa mjeř póhanami!

Čhto řřebamy řa tuto řwjate, wulke a wařne džělo? Nařch dženzkniřki profecjřiřki teřřt nam jo praři. Wj řřebamy:

1. Wotewřjene wucho, řo bħchmy Bořu pšči- řařnjju řřyřcheli!
2. Wotewřjene wóćřko, řo bħchmy hořjo póha- now wiđželi!
3. Wěřjazu wutrobu, řo bħchmy na Boře řlu- bjenja twarili! — —

Budř džěłacžeř řwjateho miřionřtwa mjeř póhanami! Bóh dař nam wřchěm wotewřjene wucho, řo bħchmy Bořu miřionřřku pščiřařnjju řřyřcheli! Štawaj a roř- řwěřłuj řo! Třoje řwěřło pščiřndže a ta křařnosę teho řnjefa řřhadřa na tebi!" Ř Žiwnej je profeta tute řłowa pšched lěřřřřa- zami řečřal. Wón wiđži řřhadřaje řłonzo, ale niř to řłonzo tuteje řemje, ale ř wěćneho řwěřta, to řłonzo:

Mój Jeřuř, mojej duřche třeřřt, mój pomozniř a řbóřny řořřt. Řiř niřdy njeřařnje a wěćnje wotřanje,

Pšched lěřami w hobreřřich hořach řřhadřenje řłonza wiđřach. Mařeřřařřki wobras! Ženje řón njeřapomnjju! Čžeřmřocj a tořřta mřřla w řřuborich dolřach leřeřře. Ř ranju jenoř řo nje- bjeřa křeječejřwjenje řarbieř pócžnu. W bħřřečřezajej křařnosęři řłonzo řřhadřa a wjeřřřki najwřřřřřchich hořow pořřocřa. Mőřna čřma a řwěřło wojujetej. Čžeřmřocj čžeřla. Čřwěřło dořřwřta!

Tař je pšched wóćřłom profetj tuta řemja se wřchěmi křajemi

a ludami s čemnosežu pschikryta ale nad Zionom sšhadža sšwětlo. Dawno je Israel Boži wuswolentý lud byt. Kelko Božich wul-
kich sšewjenjow je dosta! Spomni na džiwý w pusczinje, na
Bože kasnje pschi Sinai, na mekianske wěscheženja profetow!
To běchu wulke čašy se stawisnow tuteho luda. Tola bě wscho
to jenož pschihotowanje. S stawaj, Zionje! Sšladaj do pschi-
choda! Džwój najkrašnišchi a najjašnišchi džej so hašle bliži.
„Ta krašnosć teho Knjesa sšhadža na tebi.“ Jesajas je mjes
wulkim židowkimi profetami tón ewangelista. Wón rěči, kaž by
s Bethlehemskimi pastyrjemi pschi sšobje kleczał a s Janom pod
sšchizom na Golgacze stal. Tež tu sšladuje wón do tych nad
Bethlehemom wotewrjenych njebež. Wón w duchu tu krašnosć
Božu w Jesušu Khrystušju widži. Čemnosež pschikrywa semju,
ale „na tebi, Zionje, sšhadža tón Knjes a jeho krašnosć da so
widžić na tebi“. Kaš słowo po słowje je so to wěscheženje do-
pjelnilo! Sšdžy so sšželaní póhanšy Grichojo psches sšwoje wu-
měšstwa a wědomnoseže, sšwoje krašne spěwy a kumšchtne twary
we sšwojim čašnym žiwjenju sšwojebelichu, dha tola žanej duschi
sšbžnosć pschinjesć njemóžachu. Sšdžy pod Augustuškóm romske
wójška wschě kraje pscheczahowachu, tola pucz sš njebežam na-
makac njemóžachu. Tehdy sšhadža paš nad Zionom Boža
krašnosć. W Khrystuškowych słowach a sšutkach, w jeho sšwoja-
tym žiwjenju a hórškim čeršpenju, w jeho sšchiznej sšmjereči a
krašnym horjestacžu, w jeho sšewjenjach a džiwach hač do na-
sšeho čaša ju wohladáš.

Ale Bože sšwětlo ma do zylého sšwěta sšwěćić. Sstawaj,
Zionje! Nješ Bože sšwětlo do čemnych ludow! Mišionška
pschikasnja w tutych słowach leži. Sšlyšich ju! Sšusto ju na-
makajš w starým sšlubje, wjele hušejšicho paš w nowým sšlubje.
Kóžde tych sštyrjoch seženjow nam sš Jesuškowego rta tu pschi-
kasnju wobkruca: „Předuje mój ewangelij wschemu sšwo-
rjenju!“ „Džicze a wuczeže wschitkich póhanow!“ Tak naž
naš Ebžnik prošy. To je jeho pošlednja proštwá, přjedy hač
je k sšwojemu Wótzej schoš. Pošlednja proštwá mrejazehe nana
je džesežu sšwojata, sšhida so je sšhubjene džězo. Njedyrbajša nam
pošlednja proštwá našeho Ebžnika wjele sšwojecišcha bycz?
Njesapomni ju! Wšmi ju wschědnje k wutrobje! Sšto my trje-
bamy? Wótře wucho, so Božu mišionšku pschikasnju sšlyšichimy.
— Sšwět ma wschelaše samolwjenja. Ty je snajesh a sš je
sšlyšchaš wonkach w žiwjenju našeho luda, tak derje kaž ja.
Sšto praja? Sš čim sšwoju liwkosć samolwija? „Ja mam
so mnu a sš mojej sšwóšbu činič došč a njemóžu dale so staracž.
Moja sšsšlužba je sšnadna. Čžaš je čžežki. Dřohota je wjetšcha
hač je hdy přjedy w našim ludu byla. Sšto mje póhanjo
staraja? Sšym ja jim sa wajchtarja postajeny? Ja mam mój
dom wobstaracž a sš tym mam džěla došč!“ Sšto čžyš přecz, so je
našch krawny čžaš jara čžežki, ale sšto móža wbošy póhanjo sa
to? Wěšch, sšto je tak prajit: „Sšym dha ja mojego bratra
wajchtar?“ To bě Rain. Sšto čže kaž Rain we sšwojim smy-
šlenju bycz? Dřuhich sažo sšlyšichu: Čžehodla seželeče wasche
kubla won do dalokeje zušby? Njeje dha tu pola naž we wótžnym
krajju nudy došč? Sštož čže pomhacž, pomhaj najpřjódžy tu.“
Bjes prašjenja: Wěro je, so je tu nudy došč. Milijony sšylow
so pšakaja. Pšakazyh wóczłow, čžemnych komorkow, sšhudych,
wbohich sšyrotow je wjele wjazy nětko hač hdy přjedy, a tola
sšto bě, kiž prajesh: Čžehodla so nješju te kubla sšhudym dale?
Njebě to Judach Ischariot, Khrystuškowy pscheradnik? Čžemny
so tutemu runacž! Ja sšym pschezo namakal, so so čži psche-
czeljo sšwonkowneho mišionštwa tež stajnje čži najšwěrníšchi sa-
štararjo sa sšhudych a potrebných tu domach. Čži paš, kiž maja
sšamšnju ruku sa mišionštwa, maja sš wjetšcha tež sšamšnju
pšošeh a wutrobu sa nudy a sšhudobu domach. To so jenož

wurycze. Nicžo dale! — Abo mēnišch ty: „Sa póhanow nascha
wěra njeje. Woni so kaž džěči w sšwojim pošnacžu. Sšche-
sežijanštwa je sa nich psche wšpoh. Čžecze jim sšlužicž, pschi-
njesče jim sšželanosć, čžlowišku mudrosć, kulturu!“ — Sš my
nětk tola sšwěče sšrudnje došč sš woczomaj widžimy, kaš daloko
wscha kultura wjedže. Sšdže dha je wostala w tutym sšabowanju
ludow? K temu je nam pomhata, so lud pschecžiwu ludej pschezo
nowe a sštrašnišche brónje sa sšanicženje wurmakata. Sš jedom a
sš plomjenjemi, se sašpjanjom zylých kompagnijow a potepje-
njom tyšazow ludži, sš lešnym jebanštwom a sš čžertowškimi
šžami, tak te na sšwoju čžlowišku kultura tak horde europiške ludy
pschecžiwu sšebi wojuja. Mudrosć čžlowiška bjes wěry čžini čžer-
tow, ale niz sšbožowných čžlowjekow. Kaš wěšchži Jesajas? „Ta
krašnosć teho Knjesa sšhadžej na tebi.“ Kaš pschikasa Jesuž?
„Předuje mój ewangelij wschemu sšwojenju.“ Tón, kiž je
w sšwojej krašnosći so nad Zionom sšewil, je to wulke thema sa
wscho mišionške džělo. Předowanje wo sšchizowanym a horje-
stanjenym je mój, póhanšku čžemnosć sšahnacž. —

Budž dželacžer sšwojateho mišionštwa! Sšto trjebáš?
Wotewrene wóczko, horjo póhanow widžecž.
„Čžemnosć pschikrywa semju a mrošota ludži.“ Bě profeta naj-
přjódžy horje do wotewrjených njebež sšladowal, nětk hlada
jeho wóczko won do wschěch krajow tuteje semje. Kelko žaloseže
wón wuhlada! Wón widži bliše póhanške ludy, sš kotrymiž ma
Israel wojowacž: Cananitšich, Philistitšich, Moabititšich!
Krwawne so jich hrěchi. Wulke so jich sšlósče. Čžemne so
jich puce. — Psches lěštotki Jesajas hlada. Wón widži tón
zylý wulki póhanški sšwět. Čžim rjenišchi kraj, čžim hóršchi husto
tón lud w nim. Sšdžez Bože hwežki w nóžnej čžišchinje so naj-
jašnišcho sšhola, hšdžez nalěne kwětki w najšubosnišchich barbach
kčžija, hšdžez kraj sš čžornej semju stokróčne plody dawa, runje
tam, hšdžez wschitko teho sšwojicžela sšhwali, je so čžlowjek najdale
wot sšwojeho Boha sšhubil. Indiška, hšdžez našchi mišionarjo
dawno psches 50 lět dželaja, je sašroda Boža, tola jena tych sšyl-
nych twjerdžisnow póhanštwa! Tam bydli na 130 milijonow
luda, a tola je tam pschibohow hišchže wjazy, hač ludži, a žadny
džej njesašdže, hšdžez njebychu nowi pschibohowo nastali. Indiške
pschibóške sšwojedenje so dny najhóršcheje njepóžčiwosče. Žich
spěwy a reje w templu so tak pošne njecžisťosče, so žane sšche-
sežijanške wóczko je bjes wulkeje sšrudobny widžecž njemóže. Na
Marquesastich kupach bjeru staršchi w čžašu sšhodu sšwoje džězo, so
bychu so sš nim pschi žiwjenju sšžerželi. Je paš džězo sšhorilo a
pšacže wjele, potom sšatřkaja jemu hubu a pohřebaju jo žive.
Čžemnosć pschikrywa semju. Tam póhanški wóšwoda se sšwojej
tšelbu tšela, ale niz na džiwinu, ale do wutrobny sšwojich sšchlo-
fow, abo jathch njepšchecželow. Ničto so sa nimi njepřascha.
Wón je nad nimi knjes sa žiwjenje a sšmjereč. To so jenož ně-
kotre wobrašy. Wone rěča se žalosežu wo póhanow horju a
sšsšljenju. Tola paš ma póhan duschu, nješmjertnu duschu,
kaž ty. Tón Boh, kiž je tebe sšwojil, je jich sšwojil. Kaž tvoja
duscha Boha pyta, tak tež jich dusche. Wone so sšhubjene bjes
njeho. W čžašu profety Jesajasa bě storo žylý sšwět póhanški,
ale tež nětk je jich hišchže wjele, wjazy, hač sšly sšwět póhanški,
na semi na 1500 milijonow ličimy, je mjes tutymi na 900
milijonow póhanow.. Sšdy by ty wschitke tute milijony pschec-
tobu sšhromadžene widžat me wschelašich barbach, sš žyle wschela-
šimi rěčemi, hdy by nutšhladač mohš do jich wutrobow, do jich
sšmyšlenja a sšutkow a wěry a žiwjenja, do jich čžeršpenja bjes
třošcha, do jich wumřecžja bjes nadžije a žyle bjes sšwětka
Jesuškowego, o ty wscho to čžlowške horjo njeby snjesč mohš a
wutroba by so čži lamata. Dha sšastř tola do wulkeho mišion-
škeho wojowanja! Pomhaj k dobycžu! Budž sahorjentý džela-
cžer sšwojateho mišionštwa! Sšto trjebáš? —

Wěrjazu wutrobu, so by na Bože flubjenja twaril. Póhanjo budza we tvojim śwětle khodzic a kralojo w jasnosci, kotraž nad tobu sthadza. Poslednje schuczi nascheho teksta su lubosne flubjenja Božeho zohnowanja. Nasche flwjate džělo njeje podarmo. Schtož profeta wěschezi, je so stalo psche wšchě lěstotetki. Psches torhaze rěki a wyšoke hory a palaze pusežiny czahnu s rańscheho kraja czi mudri, tuczi přeni póhanjo, kiž so k Jesušej modla. Pětr předuje flwjatki a 3000 dachu so kscheciz. Psches kraje a morja czaha Pawol jako předać Khrystuškoweho kschiza a tu a tam so mizioniske wořady sa-kožuja. Psches jastwa a palaze scheczepowzy dze kschesczijanow pucž, ale we wichorach krawnych pschesczelhanjow móž kschesczijaniske wěry rosceže. Rom je dohyty. Kschia so syboly na hrodže khěžora. Póhli s kschizom so bliža naschim kerskim wótzam. Czeže bu bėdženje mjes kschizom a pohanskej pschiwěru. Szerbjo ju pusečeziczech nochzedza. Pod czėmnyimi schmrėkami na Czornym Bosy jich mėschnizy wopruja. Lud rad přeniczi flwojich plodow a wowzy se flwojiich stadlow pschinoschuje. Hacz tež so człowiske žiwjenje woprue? Pomjedaježe nam, satariske kerske hory, schto seže widžite! Cswětłko seže byli wo czežkich wojowanjach. Wohladali pak seže něhdy tež dopjelnjene wulke wěschečerske flowo: „Póhanjo budza, o Jesu, w tvojim śwětle khodzic.“ Pomjeda so, so kersky kralojo pod skalami Lubina spja. Bitwu su tam bili sa flwobodu flwojich ludow a wěru flwojich wótzow a su ju pschěhrali. Žich křóny jim padnychu s flowny. Druhi kral, tamny s Gethsemane a Golgatha, saczahny do kerskeho luda. Jeho knještwo dze dale wot luda k ludu. Hindu flwojeho Brama wopusečez, kotremuž je fluzil a czorny negar flwoje hady, kotrež je czeščil. W czėmnych lěbach polnózneje Ameriki a na brjohach Afriki pusečinoj a k podnožku Afrikankeho wyšokeho Kilimandschary a na sdalenyh kupach so wo Khrystušku, naschim Sbožniku, předuje. Kamjentne wutrobny so smjeheza. Džiwje ludy so wobrocza. Włudne człowiske wutrobny flwoje stósce a krawne hrěchi pósnaja a so jim wotrjeknu. Póhanjo khodza w śwětle Khrystuškowym.

Wěr, a woěr, schtož ty sa flwjate mizionstwo wopujesch, shubjene njeje. Twar na Bože flubjenja! Hdž hdy w žanym džěle, potom žyle wěsche wořebje w mizioniskim džěle je nam Bože bohate zohnowanje wěste. Duž do flwjateho džěla! Mjedaj so džentša podarmo prořez! Budž sahorjeny džělaczež a tež nutry modleč sa flwjate mizionstwo! D. w B.

Powolanje kschesczianskeho śwěta.

— Jef. 60, 1—6. —

Slób: Kshal teho Knješa, o moja duscha! zc.

Cswětłko je sthadžalo w czimowej nozy,
džen nam je jasny seřwital;
pschewiny! Sbožnik je kmjertne mozy
a s Boha žiwjenje nam dač,
hdž do czěla a do kmjereče
so podał Boži flwjath je.
Halleluja, Halleluja! —

Wjeřelmy ludžo so wobhnadženi
a hrěschizy czešč dawajmy!

Psches njeho s Bohom kmj stowarschenti,
— duž sbóžnje něč so radujmy!

Olej, hrěchi, kmjereč a poslecje,

Psches Jesuška su sničene.

Halleluja, Halleluja! —

Stawaj, so rosšwětluj, žyrkej Boža!

Nječ czėmnyosč wšchitka rosčěka!

— Krasnosč je tebi seřchla Boža;

twój Bóh a Sbožnik pschitkhadza.

Ach, witaj jeho s radosču,

jož s polnej sapšchimú lubosču!

Halleluja, Halleluja! —

Póhanow do śwětkla wotaj s Bohu,

so s tobu sbóžnosč dostanu!

Pschihotuj poskušnje jemu drohu,

nječ khwala jeho dobrotu! —

Wón śwětłko je a žiwjenje,

jim runu miłosč sticzuje.

Halleluja, Halleluja! —

Pschi morju czrjody so shromadžuja

a pschiczahnu do Ziona;

s wyštanjom kherluske sanoschuja,

džak, czešč a khwalbu spěwaja

a dary krasne wopruja,

so wutroba so woschewja.

Halleluja, Halleluja! —

S kralom je Jesuž a móžnje knježt;

jož knještwo kónza njesměje.

R nohomaj jeho nječ wšchón śwět ležt;

czešč jeho njesachodna je! —

Duž byla Boža, raduj so,

twač krasne jeho kraleštwo! —

Halleluja, Halleluja! —

S krasnosču junu so sjewi Božej

kral Jesuž w sbóžnym pschichodže;

na jeho pschichod so kručze stozuj,

so jeho mřda czi dostanje! —

Wón bėdžerjow w dom pomjedže,

jič s wěrnej czešču křónuje. —

Halleluja, Halleluja! —

M. U.

Hodowny list.

Rač su naschi wojowarjo tež lětkha hody, hacz runje so tam k ranju w Brestu Litowsku wo měrje rěczy a runje hody wo měrje rěčesche, pod wójnskim czežemi a strachotami flwječiz dyrbjeli a tak k tomu dotalnemu sašo noweho woprowali na smutzkownych a swonkownych kublach, wo tym pomjeda nam něschto makeho jedyn list s Glandernskeje.

... Tón luby hodowny flwjedžen je něč tež sašo nimo, tón druhi, kotryž dyrbjach w polu, daloko wot lubeje domišny flwjezicž. Tež my bėchmy so na hody wjeřelili, tola te wutrobny bėchu patoržizu a tež flwjate dny jara struchke. Nasche myšle wucžeknych pschezo sašo do lubeje domišny, a to dopomječe na tak někotru krasnu hodownu hodžinku pschidže nam. Na kóždym jenotliwym bė widžecž, so se flwojimi myšlemi tu won-čach njebė; žyle woblicžo pscheradeti to žedjenje po domišnje. Patoržizu sapocza so desčezowacz a psches to bu wšcho hšche struchliše. Jako wokoło 5 hodž. do wšy džěch k hodownemu flwjedženej, džěsche suřodny regiment runje do přěka, so by flwojich ludži wotměnił. Desčez so lijesche, k nabběhej wu-čotowani, s tšebu a se želežnym kóbulom czehnjechu te wotdž.

lenja do předsa, i wotkal kanony wótije hrinacchu. W domo-
winje bě patoržiza, tola tu ho nicžo wo tym njeprytny. Sodownič-
ku ho dopoldnja hiščeje desčezowasche, sčtož tu w Zlandermskej
nicžo žadne njeje; popoldnju pak ho jenja sažo krašny běhy
płasčej swobleka, kotryž hač do dženža (28. hodownika) ho njeje
wušleka. Sodowny šwjedžen kompanije bě rjany, jenož ho-
downe pakcziki njeběchu doichle, sčtož wješele kusť kashyje....

Wojnska modlitwa sa džězi.

Rasch nan je czahnył do wójny
Čže, luby Božo, prošymy,
So by nam jeho sachowal
A sažo domoj pšehowdžal. Samjeń.

Mrějazy general.

We bitwje pola Sedana padže na šmjercz franjenty general
i Gersdorf. Wón wědomje šhubi. Jako sažo k žebí pschidže,
spěwasche: „Sdnyž dnybju wotžal czahnyč, ho njedžel wote mnje“.
Bóršy potom sapocza křěrlusich: „Čžin so mnu, Knježe, po
hmadže.“ Dalsche šłowa teje sčtucžki we šwojej šłabosčzi nje-
namaka a froschěsche wokološtejazyh, jemu na nje pomhacž.
Jedyn husať džěsche: Wafcha egzellenza drje rjany křěrlusich
měni: „Sčtož čžini Bóh, wscho dobre je?“ „Ně, ie“, wot-
molwi general, „wy tola nicžo njewěseče. Wón je wjele rjeńšchi.
D, ja ho na nim swješelu. Te šłowa jenož mi pobrachuja.“
Wón měnjeseche křěrlusich (čžizko 606 w našich spěwarškich):

„Čžin so mnu, Knježe, po hmadži
Pomhaj mi w mojej čžiwili;
Njedch ho ta próštwa poradži,
Niz moja duscha čžini:
Ach wjedž mje sbóžnje k njebješam,
Tak wschitko krašnje dokonjam.“
Sčtož tak mrje, sbóžnje mrje.

S bliska a i daloka.

Š Rožacziz. Š nascheje wošady by i lěta 1917 to seče-
waze šnadž šajimowalo. W lěče 1910 bu pola naš 580 ewan-
gelskich duchow liczenych; někle šu jich to, — wojazy šu šobu-
liczeni, — něhdže 550. Do wojakow a do pola wuczeže w běhu
tych 4 lět 124 wojakow, kotrychž do tych wošadnych licizny.
Š nich namakachu 1917 sčtyrjo rjefowšfu šmjercz, tšjo młodžen-
žy a jedyn mandželski; i tym je naša wošada i tych šwojich
pšes wójnu 19 šhubila, mjes nimi dwójžy dweju bratrow,
mjenujžy bratrow Hartsteinow i Krapowow, teho najstarsheho
a najmłodsheho i pječoch we polu stejazyh bratrow, a bratrow
Piskarjow se Šchpikalow se sčtyrjoch we wójnje pšehowwazyh
bratrow. Tón dwazety je wot septembra 1914 šhubjeny a drje
tež morwy. Na našich padnjenyh rjefow dopominaja naš
wěnz, kóždemu jenotliwemu wot domjazeje wješki wěnowane a
na dnju wopominanja na wotat položene. Š hodam šny naš
šchim wojowarjam w polu, kaž přjedy husčičcho, hodowne pa-
fecžiki pólkal, kaž wot spoczatka šem porjadnje měšacžnje
wschitkim domjaze listy, wopšchizaje list a šopjerika, ščelemy. —
W lěče 1917 bu nam 5 džězi narodženyh, 2 hólčžaj a tš hólčžki.
9 pacžerškich džězi wobnowi šwój kščežerški šlub. Wěrowa-
njow bě jenož jene. Mjes tym so bě narodow a wěrowanjow
wošebje malo, šu nam jara wjele šemřeli; tu domach 15, k temu
na bitwischěžu 4. Mjes šemřěthymi běščteje dwě džěšči, jedyn
młodženz, čži drusy starschi a najstarschi. Špowjednyh je bylo

624. Kolekty pšchi zyrkwinyh durjach hromadžene i woporom
na wotat na šwjedženju šjewjenja škladowanym, šu wunješe
tón nahladny 882 hr. wulki dar; mjes tutymi 882 hr. šu 345 hr.
kolekty šwjedženja šjewjenja a 68 hr. kolekty njedžele Rogate sa
mižionstwo mjes pohanami; i tutymi 413 hr. a i 480 hr. druhich
darow sa mižionstwo mjes pohanami wobnowi šebi našcha
wošada to mjeno mižionščeje wošady. Nimo teho ho hiščeje
něhdže 70 hr. sa šmitskowne mižionstwo a druhe woteda. —
Našcha wošada bě pšes žyke lěto i Rotowškej wošadu, kotraž je
hjes duchowneho, pšes to šwjajana, so duchowny i dobom tež
Rotowške šarške město šastawa.

— Zyrkwina wošada w Außerrihl pola Zürichu je noweho
duchowneho postajila, kiž ma ho jenož wo młodžinu staracž.

— Pólška ewangelska Augšburgska šynoda měšese ho
w Lodžu 18. a 19. oktobra i. l. Njeděšche pak runje čžetne šopjeno
w stawišnach ewangelskeje zyrkwe, pšchetož pschidže na njej
k wótremu roškorje mjes něššiki i džěla i křěžorstwa pschid-
šchimi a pólšiki duchownymi. Sčto. pak ho tam wobšamny,
je jara šajimawe. Wschitke šobustawy zyrkwineje wošady dostanu
došpokne wólne prawo, potajkim tež žony; ničto ho tež njetrjeba
do wólby šamolwicz. — W pschichodneje pólškej ewangelskej zyrkwi
budža ho duchowni wot mužškich a žonškich šobustawow šwojeje
wošady; šehorunja šuperintendenci a konsistorij wolicž. — Po-
dobne demokratiške prawo ma hižo wuhěrška ewangelska zyrkej.

Rutherowe šłowa.

108.

Požčizich, Dha njedostanješ sažo. Wročzi ho čži sažo,
nještanje ho tola bóršy a tak rad a derje. Štanje pak ho, dha
šhubižch dobreho pschecžela.

109.

Sčtož šebi požčizich, šaplacž i čžistym pjenješom.

110.

Nješwěra je tež paduchštwio

111.

Žadny hóršchi nješočizim na šemi njeje hač šža a nješwěra,
kiž kóždu čžłowšku towaršchnoščž džěli. Pšchetož šža a nješwěra
džěli najprjódžy wutrobny; hdyž šu wutrobny džělene, ruzy tež
rošendu; hdyž šu ruzy rošno, sčto ho hodži čžinicž a dohycž?

112.

Šena šža dnybi pschezo ššdom druhich šžow mččž, so by
wěrnoščži podobna byla a wěru dohyla.

113.

Šža je kaž šula šněha, dale ju walešch a wjetšcha bywa.

114.

Ša ničžo psched woczomaj nimam hač wěž šameje wě-
nosče, kotruž mam i wutrobu lubo, a hač runje ššm jeje dla
druhdy psche jara šwobodny a našly, čžžyl mi tola kóždy psche-
čželnje wodacž.

115.

Něčž malo a ščžin wěrnio!

J. K.